

§ 1. Wysokość sum, jakie powinny być przeznaczone przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych na koszty akcji przeciwpożarowej, ustala się na rok 1947 w następującej wysokości:

w dziale przymusowym 7%

w dziale dobrowolnym 3%

od sumy składek brutto zarówno bieżących jak i zaległych zebranych przez ten Zakład w roku 1946 z tytułu ubezpieczenia od ognia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

wz. *Józef Dubiel*

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

354

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW ADMINISTRACJI PUBLICZNEJ I ZIEM ODZYSKANYCH

z dnia 5 września 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ustaleniu wysokości wynagrodzenia zarządów gminnych za doręczanie wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu podatkowym

Na podstawie art. 37 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tytułem wynagrodzenia za doręczanie wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu podatkowym zarządy gminne otrzymują sumę, równającą się podwójnej każdorazowej opłacie pocztowej za list zwykły najniższej wagi.

§ 2. Władze podatkowe państwowe i samorządowe, pozostające w częstej łączności z zarządem gminnym w zakresie doręczania urzędowych wezwań i pism w postępowaniu podatkowym,

mogą wynagrodzenie określone w § 1 zamienić na wynagrodzenie ryczałtowe na podstawie porozumienia z zarządem gminnym.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

wz. *Józef Dubiel*

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

355

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 września 1947 r.

o obliczaniu i poborze przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy od podatników, dokonujących uboju zwierząt rzeźnych lub handlujących mięsem.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174), art. 24 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) oraz art. 18 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 3, poz. 23) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatnicy podatku obrotowego i dochodowego, dokonujący uboju zwierząt rzeźnych w rzeźni lub handlujący mięsem, obowiązani są do wpłacania przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy przy sposobności urzędowego badania zwierząt rzeźnych lub mięsa.

2. Za zwierzęta rzeźne uważa się: bydło, świnie, owce, konie i inne zwierzęta ciepłokrwiste.

§ 2. 1. Od obowiązku, przewidzianego w § 1, wolne są przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i pozostające pod zarządem związków samorządu terytorialnego.

2. Naczelna władza podatkowa bądź z jej upoważnienia dyrektorzy izb skarbowych mogą zwalniać poszczególnych podatników od obowiązku przewidzianego w § 1.

§ 3. 1. Podstawę obliczenia przedpłaty na podatek obrotowy i dochodowy stanowi:

- 1) w odniesieniu do podatników, dokonujących uboju zwierząt w rzeźni, — wartość poddanego ubojowi zwierzęcia, obliczona według przeciętnej ceny za 1 kg wagi żywej, płaconej w miejscowych obrotach handlowych w ostatnim dniu, poprzedzającym dzień badania zwierzęcia;
- 2) w odniesieniu do podatników handlujących mięsem — wartość mięsa, obliczona według przeciętnej ceny za 1 kg mięsa, płaconej w miejscowych obrotach handlowych w ostatnim dniu, poprzedzającym dzień badania mięsa.

2. Kwotę wartości dla celów obliczenia przedpłaty zaokrągla się do pełnej setki złotych w dół.

§ 4. 1. Wysokość przedpłat wynosi:

- 1) 4% wartości zwierzęcia rzeźnego lub mięsa — dla przedsiębiorstw pozostających pod zarządem państwowym oraz dla spółdzielni;
- 2) 7% wartości zwierzęcia rzeźnego lub mięsa — dla innych podatników, obowiązanych do wpłacania przedpłat.

2. Obliczoną kwotę przedpłaty zaokrągla się do pełnego dziesiątka złotych w dół.

§ 5. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do określania na poszczególne okresy czasu na zasadach, podanych w §§ 3 i 4 niniejszego rozporządzenia, wysokości przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy w kwotach pieniężnych od jednej sztuki poddanego ubojowi zwierzęcia rzeźnego oraz od połówek i ćwierci przeznaczanego na sprzedaż mięsa.

§ 6. 1. Obowiązek obliczania i poboru przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy od podatników, dokonujących uboju zwierząt w rzeźni lub handlujących mięsem, nakłada się na całym obszarze Państwa:

- 1) w gminach utrzymujących rzeźnię z wyjątkiem miasta stołecznego Warszawy — na zarządy gminne (miejskie);
- 2) w mieście stołecznym Warszawie — na firmę: „Kasa Targowa w Warszawie“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 3) w pozostałych gminach — na lekarzy weterynaryjnych, a w ich braku na oglądaczy, wyznaczonych do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Dyrektorzy izb skarbowych mogą udzielać w uzasadnionych przypadkach zwolnienia od obowiązku obliczania i poboru przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy.

§ 7. Zarządy gminne (miejskie), „Kasa Targowa w Warszawie“ spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, lekarze weterynaryjni, a także oglądacze (§ 6) są płatnikami w rozumieniu art. 17 ust. 3 dekretu o postępowaniu podatkowym.

§ 8. 1. Czynności obliczania i poboru przedpłaty, płatnik wykonuje równocześnie z obliczeniem i poborem opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Płatnik wystawia podatnikowi pokwitowanie według wzoru, ustalonego osobnym zarządzeniem. Blankiet pokwitowania składa się z właściwego pokwitowania, które otrzymuje podatnik oraz z dwóch egzemplarzy dowodu wpłaty, wypełnianych równocześnie z pokwitowaniem przebitkowo za pomocą kalki. Pierwszy egzemplarz dowodu wpłaty płatnik dołącza do odbitki dziennika kasowego, drugi zaś pozostaje u płatnika dla celów rozliczenia i kontroli. Płatnik ma obowiązek wypełnić pokwitowanie, podając zgodnie z prawdą: imię i nazwisko (nazwę firmy) podatnika, jego miejsce zamieszkania albo siedzibę oraz miejsce wykonywania przedsiębiorstwa (położenia zakładu), jak również za notować numer nabytej przez podatnika karty rejestracyjnej oraz datę jej wystawienia i nazwę wystawiającego urzędu skarbowego (rewizyjnego).

3. Pokwitowanie wystawia się z kwitariuszów urzędowego nakładu, które są drukami ścisłego zarachowania. Kwitariusze wydaje kasa urzędu skarbowego na podstawie zapotrzebowania płatnika za potwierdzeniem odbioru.

§ 9. 1. Płatnicy obowiązani są wpłacać pobrane od podatników przedpłaty najpóźniej dnia następnego po dniu pobrania w całości do kasy właściwego urzędu skarbowego bądź bezpośrednio, bądź na konto czekowe urzędu skarbowego w P. K. O., bądź też na rachunek tegoż urzędu

w innej instytucji bankowej, wskazanej przez urząd skarbowy. Płatnicy w miejscowościach nie będących siedzibą urzędu skarbowego, ani urzędu (agencji) pocztowego, obowiązani są wpłacać pobrane od podatników przedpłaty przynajmniej raz w tygodniu. Koszty przekazów P. K. O. ponosi władza podatkowa. Za właściwy uważa się urząd skarbowy, w którego okręgu płatnik ma wyznaczone urzędowe miejsce badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Dla wpłat z tytułu pobranych przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy płatnik obowiązany jest prowadzić w dwóch egzemplarzach przebitkowo dziennik kasowy według wzoru, ustalonego osobnym zarządzeniem. Dziennikiem kasowym mają być objęte także wpłaty z tytułu opłat za urzędowe badanie zwierząt lub mięsa. Należycie podsumowany i uzgodniony z sumą dowodów wpłat dziennik kasowy zamyka płatnik w terminach odprowadzania przedpłat oraz miesięcznie. W przedziale „Uwagi“, należy podawać sumy odprowadzone danego dnia do kasy urzędu skarbowego. Numerację kolejną pozycji dziennika prowadzi się nieprzerwanie aż do końca roku.

3. Najpóźniej do dnia 7 każdego miesiąca płatnik przesyła właściwemu urzędowi skarbowemu odbitkę dziennika kasowego za ubiegły miesiąc wraz z dołączonymi do niej dowodami wpłat (§ 8 ust. 2). Przesłanie odbitki dziennika urzędowi skarbowemu obowiązuje płatnika także wówczas, jeżeli w danym miesiącu pobrał od podatników wyłącznie opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa bez przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy. Ponadto płatnik przesyła urzędowi skarbowemu unieważnione pokwitowania wraz z pierwszym dowodem wpłat.

4. Dyrektorzy izb skarbowych władni są zwalniać poszczególnych płatników od obowiązku ścisłego stosowania przepisów § 9 ust. 1 — 3 oraz § 8, jeżeli na podstawie dotychczasowej organizacji rachunkowości tych płatników władze podatkowe będą miały możliwość należytego rozliczenia i kontroli czynności obliczania i poboru przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy.

§ 10. 1. Za czynności związane z obliczaniem i poborem przedpłat przyznaje się płatnikom wynagrodzenie w wysokości do 5% pobranych przedpłat. Stawkę wynagrodzenia określać będą z góry za poszczególne okresy czasu dyrektorzy izb skarbowych dla każdego płatnika, zależnie od sumy pobieranych przedpłat oraz lokalnych warunków.

2. Sposób wypłaty wynagrodzenia ureguje osobne zarządzenie.

§ 11. 1. Wpłacone przez podatników kwoty podlegają w zasadzie zarachowaniu przez właściwe dla podatników urzędy skarbowe (rewizyjne) w sposób następujący:

- 1) 40% przedpłaty — na zaliczkę na podatek obrotowy za dany miesiąc;
- 2) 60% przedpłaty — na zaliczkę na podatek dochodowy za dany miesiąc.

2. Urzędy skarbowe (rewizyjne) mogą na wniosek podatnika zarachowywać dokonane wpłaty w innym stosunku.

3. Wpłacanie przedpłat na podatek obrotowy i dochodowy na podstawie niniejszego rozporządzenia nie zwalnia podatników od obowiązku obliczania obrotu i dochodu za każdy miesiąc i wpłacania zaliczek miesięcznych na podatek obrotowy i dochodowy w terminie do dnia 15 następnego miesiąca oraz składania właściwej władzy podatkowej deklaracji stosownie do obowiązujących przepisów. Kwotę wpłaconych w ubiegłym miesiącu przedpłat podatnicy potrącają z kwoty należnych zaliczek miesięcznych, czyniąc o tym odpowiednią wzmiankę na składanych deklaracjach.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Minister Skarbu:

wz. Tadeusz Dietrich

356

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 września 1947 r.

o przywozie tytoniu z zagranicy.

Na podstawie art. 8 i 9 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 409) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 19, poz. 137)